Aus Jaus
24 IV 70.

EESTI PÄEVALEHT

ESTNISKA DAGBLADET
12. aastakäik
Toimetaja Juhan Kokla
Vastutav väljaandja
(ansv. utg.) Hans Schöier

Peatoimetus ja talitus:
EESTI MAJAS, Stockholmis,
sissekäik, Kocksgränd 3
Aadress: Box 16320
103 26 Stockholm 16
Telefon: 21 84 46

Toimetus Eskilstunas:
Toimetaja Jüri Aus
Aadr.: Eesti Päevaleht, Box 120,
631 02 Eskilstuna. Tel.: 016/14 77 77
Tellimispostgiro nr. 28650

Tellimishinnad:
Aasta .... kr. 147:—
Termin (4 kuud) .... kr. 53:—
Kuu .... kr. 15:—

Kuulutusehind 75 ööri mm.
Ärikuulutused 1 kroon mm.
Eskilstuna-Kurirens Tryckeri AB
Eskilstuna 1970

Eskilstuna-Kuriren

Kolmapäeval, 15. aprillil 1970
Upplaga C
Nr. 86 (3370)

"Juunisõja algpäevil a. 1967 oli ka Inglismaa sõja lävel"

LONDON — Ajaleht Daily Mail väidab, et Inglismaa oli otseselt sõja lävel seoses Iisraeli-Araabia vahelise "juunisõjaga" 1967. Kavas olevat olnud saata inglise sõjalaevastik koos dessantsõidukitega Akaba lahte eesmärgiga garanteerida Iisraelile vaba mereliiklust. Ühtaegu oleksid inglased esitanud ka Nasserile ultimaatumi, kusjuures selle mittetäitmise puhul oleksid inglased alustanud Egiptuse sõjaliste tugipunktide pommitamisega. Ainuüksi "erakordselt äge reaktsioon briti valitsuses takistas sõjaplaani", väidab Daily Mail. Ajalehe andmeid dementeerivad nii peaminister Wilson kui ka välisminister Stewart. Kuidas tegelikult asjad olid, selgub alles 30 aasta pärast, kuna Akaba-afääri käsitlevad protokollid ja dokumendid on nii kauaks salajased.

LONDON — Daily Maili andmete kohta märgivad Londoni poliitilised vaatlejad, et need võivad väga hästi olla absoluutselt korrektsed. Meenutatakse tagantjärgi, et aktiivsus kabinetis juunisõja alguses oli tavapoolest erakordselt elav. Kõne all oli peamiselt vaba mereliikluse küsimus Akaba lahes. Peale selle meenutatakse, et kui peaminister Wilson mai lõpus külastas Washingtoni, oletati Londonis üldiselt, et Wilson teeb ameeriklastele ettepaneku läbi viia ühine laevastikuoperatsiooni just Akaba lahes. Umbes sellisele võimalusele vihjas tol ajal ka Wilson ise oma Margates peetud kõnes. Kui välisminister Stewart dementeeris alamkojas Daily Maili andmeid, sõnas ta ühtlasi, et briti valitsuse poliitika on alati näinud ette — "koostöös teiste riikidega garanteerida õigust vabaks mereliikluseks Tiraani väinas".

LONDON — Juudi esindajad 17-st lääneriigist on otsustanud kokku kutsuda maailmakonverentsi, kus arutatakse N. Liidu piirides asuvate juutide küsimust. Moodustati vastav komitee, mis määrab kindlaks konverentsi koha ja aja. Komitee on kuulanud üle kaht hiljuti N. Liidust saabunud juuti, kes kinnitavad, et suurem osa vene juutidest soovivad välja rännata. Eeskätt tahavad vene juudid ümber asuda Iisraeli. Kui aga taolisi soove esitatakse vene ametivõimudele, on halvimal juhul juhtunud, et palve esitanud juute on arreteeritud kui "riigivaenlasi".

UUDISEID... LÜHIDALT

HOUSTON — Ameeriklaste kolmas maandumine Kuul jääb ära, kuna elektrisüsteem astronautide emalaevas läks rikki. Peale selle lekkis emalaevast välja ka hapnikutagavara, mistõttu astronaudid on sunnitud tarvitama maandumissektsiooni paigutatud hapnikku. Apollo 13 lendab küll tiiru ümber Kuu, kuid asub seejärel kohe tagasiteele. Eksperdid oletavad, et kabiini võis tabada meteoriit. Lisatakse juurde, et kui kaasas poleks olnud maandumissektsiooni, oleksid astronaudid surmamõistetud. Programmi kohaselt oleks maandumine Kuu pinnal toimunud neljapäeval, kusjuures kavas oli teostada avansseeritud geoloogilisi uurimusi.

MOSKVA — Moskvasse saabus 10-päevasele visiidile ameerika "autokuningas" Henry Ford Jr., kes muuhulgas sai kokku N. Liidu autotööstuse ministriga, Aleksander Tarasoviga. Ford saabus Venemaale riikliku teaduse ja tehnika komitee erikutsel. Fordi kontserni PR-sheff Hayes märgib, et venelased tõenäoliselt teevad ameeriklastele koostöö ettepaneku. See võib teoreetiliselt tähendada seda, et Ford hakkab N. Liitu ehitama autotööstust, kus sel juhul hakatakse tootma veokeid.

SAJA AASTA EEST AVATI ESIMENE EESTI RAUDTEE

Tänavu möödub sada aastat esimese raudtee avamisest Eestis. See oli 390 versta pikkune Paldiski-Tallinn-Tosno linn, mis kandis siis Balti raudtee nime. Tosno oli jaam Peterburi-Moskva raudteel.

Balti raudtee ehitamise mõtte algatasid Eestimaa kubermangu mõisnikud ja Tallinna kaupmehed, kes veendusid, et raudtee võimaldab majanduse elustamise. Ka tähendas see ka uute turgude avamist ning talvel jääolude suhtes soodsamaile Paldiski ja Tallinna sadamaile Venemaa transiitvedu.

Lisaks näitas J. V. Jannsen oma "Eesti Postimehes", et "see raudsoon panneks meie maa põlle saki ja kätte tööd koggoni teisiti liikuma ja kasso sama; ainult kes teeb valmis!"

Et raudteede ehitamine oli võrdlemisi kulukas ettevõte, siis andis riik eraseltsidele õiguse raudteede ehitamiseks ja ekspluateerimiseks. Balti raudtee ehitamist organiseeris Eestimaa rüütelkonna peamees parun Aleksander von Pahlen, kelle algatusel moodustati Balti Raudtee Selts põhikapitaliga 26 390 000 rubla.

Selle summa eest tuli ehitada tee, telegraafiliin ja muretseda veerev koosseis. Versta kohta arvestati kulusid keskmiselt 70 000 rubla. Augustis 1868 saadi valitsuselt kontsessioon raudtee ehitamiseks.

Lisaks saadi ka valitsuselt nõusolek — garanteerida seltsile aastas 391 700 rubla puhastulu. Selle vastu jäi valitsusele õigus 20 aasta pärast raudtee seltsilt ära osta, millist õigust ka aastal 1893 kasutati.

Raudtee ehitamine algas 1869. aasta mais. Eestisse toodi tuhandeid mullatöölisi (venelasi) ja juba sügiseks jõuti ehitusjärjega Paldiskist Tallinnani. Raudtee rööpmed ja veerev koosseis telliti Inglismaalt, Belgiast ja teistest riikidest. Esimest vedurit nägid tallinlased novembris 1869.

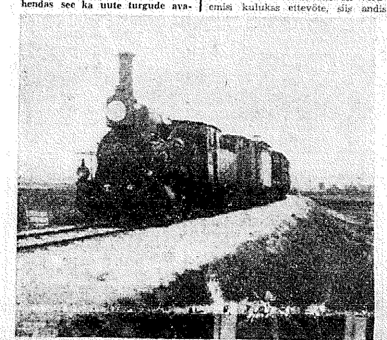

Esimesi ronge Lilleküla kohal.

Tallinna jaama asukoha valis linna magistraat, kelle huvides oli jaam võimalikult südama lähedale rajada. Selliseks kohaks sai Balti jaama praegune asupaik, mida siis karjamaana kasutati. Jaamahoone säilitas oma esimese välisilme kuni 1967. aastani.

Lisaks jaamahoonele ehitati siis ka veel raudtee peatehased (veeremi koosseisu remontimiseks), vedurikuurid ja muu vajalik. Sadam ühendati jaamaga haruraudtee abil.

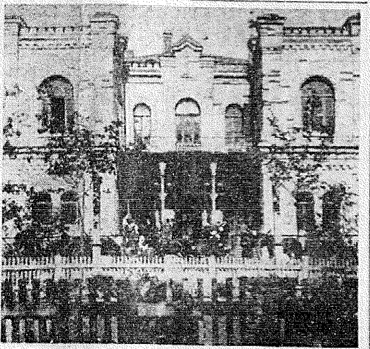

Tallinna Balti jaam eelmisel sajandil.

Gatshina kohal ühines Balti raudtee Peterburi-Warssavi liiniga. Ka jatkus tee Gatshinast Tosnoni, kus ta ühines Peterburi-Moskva raudteega. Kogu raudtee valmis oktoobris 1870. Avamine toimus 24. oktoobril, mil üks pidulik rong lahkus Tallinnast, teine Peterburist.

Pidulik avatseremoonia toimus Narva jaamas. Rongisõit Tallinnast Peterburi kestis siis 12 tundi 23 minutit, suvekuudel natuke vähem. Ajalehes "Revalsche Zeitung" kirjutati avamispäeval:

"Eestimaa [illegible] kuuakse tingimusi, mis samal ajal peetakse materiaalse heaolu tõsisemaks tähtsaimaks hoovaks. Oma raudtee kaudu on Eestimaa lülitatud maailmaliiklusse: ta võib osa võtta kaubanduslikust võistlusest ja liikumisest."

Aastal 1875—1876 ehitati 107 versta pikkune Tapa-Tartu harutee, mille ehitamine maksis 4 710 500 rubla. Tartu ühendamine Valga kaudu Riia ja Pihkvaga sai teoks 1889. aastal. Lisaks valmisid ka kitsarööpmelised (750 mm laiused) raudteed: 1896. aastal 94,6 km pikkune Pärnu-Mõisaküla-Viljandi tee ja aastal 1901 veel 153,6 km pikkune Viljandi-Tallinna tee, haruga Türilt Paidesse. Aastal 1905 valmis 45 km pikkune Keila-Haapsalu tee.

Omariikluse aastail ehitati 88 km pikkune Tartu-Petseri liin (1931).

Järg. lhk. 2.

ERL korraldab koosviibimise

Pühapäeval, 26. aprillil toimub Eesti Majas seltskondlik koosviibimine mitmekesise eeskava ja tantsuga.

Eeskavalises osas esitab fil. kand. V. Nairis uue valimiku paremates ja tuntuimatest muusikapaladest ja deklamatsioonidest, mis kantud ette omal ajal meie tuntud solistide ja ansamblite poolt ja mis jäädvustatud helilindile. V. Nairise esimese valimiku ettekanne mõni aeg tagasi tekitas kuulajaskonnas ja avalikkuses väga suurt elavust ja poolehoidu. Kavas on ette nähtud ka improviseeritud küsimusvõistlus koosviibimistest osavõtjatele.

Tantsumuusika eest hoolitseb diskoteek. Samuti on ette nähtud loterii. Soovijatel on võimalik osavõtta õhtusöögist või kohvilauast soodustatud hindadega. Koosviibimise korraldab Eesti Rahvuslik Liit talvise hooaja lõpetamise puhul ja sellele on kõik kaasmaalased teretulnud.

Koosviibimise algus on kell 15.

- **EÜS juubeli puhul saabus Stockholmi külla prof. A. Linari-Linholm koos abikaasaga Londonist.**

Oldebrocki rotary klubi liikmed külastasid eesti noori ja einetasid nendega koos, mispuhul võeti ülalolev pilt meestest, kes palju aastaid on eesti noortetööd toetanud.

Meeleavaldus vabaduse kaitseks ja punaarmee koori vastu Londonis

LONDON (EPL kirjasaatjalt) — Inglased, kes 6—12. aprillini läksid Wimbledoni punaarmee külaliskontserte kuulama, said kontserthoone ukse taga noorte käest nägusa kava, mille pealkirjaks oli "Punaarmee laulab teile" ja mille kaant kattis suur pilt punaarmeelasest tanki juures, mis lähemal vaatlusel küll osutus kogu maailma pressi a. 1956 aastal läbinud pildiks, kus vihane punaarmee ohvitser marsib tanki juurest pildistajate vastu. Seda kava saajad muidugi ei mäletanud.

Neile hakkas programmi ülesanne alles siis selguma, kui nad programmi avasid. Seal seisis, et kava esimeseks numbriks on "Mu isamaa — imperialistlik rapsoodia". Muusika: Leonid Brezhnev, sõnad — Aleksei Kossõgin. Edasi laulud, nagu "Eesti, Läti ja Leedu — armastame teid täiest südamest", mida nimetatud 1940 a. juuni vabastamise lauluks. Siis laul "Kuidas me deporteerisime seitse rahvust sõja ajal" — Muusika Josef V. Stalin, sõnad Ivan Serov. Seda nimetati Punaarmee marsilauluks.

Nii on toodud ingliskeelses kavas 24 programmi numbrit, milledest on ära märkimist leidnud kõik riikide allutamised punaarmee kaasabil ja muud poliitilised sündmused. Kava tagaküljel on veel eraldi kronoloogilises järjekorras ära toodud Punaarmee "saavutuste" tabel, alates 1917 a. Punaarmee esimese rünnakuga Eestile ja lõpetades Tshehhi invadeerimisega ja okupeerimisega puna-armee poolt.

Kava vahel oli veel väiksem trükitud leht, milles juhitakse lugeja tähelepanu sellele, et ei ole midagi N. Vene rahvaste kultuursete saavutuste vastu, kuid protesteeritakse selle vastu, et Punaarmee ansamblit kasutatakse diktaatorliku võimu poolt propaganda "prop'iks".

Meie ei kahtle hetkekski N. Vene rahvaste kultuurilistes väärtustes, aga oleme selle kultuurpärandi jõhkrate ekspluateerijate vastu, öeldakse.

Alla on kirjutanud "European Liaison Group of Eastern and Central European Nations. Sidegrupp asutati möödunud aastal Londonis allutatud rahvaste esindajate poolt ja on juba nii mõnegi protestiaktsiooni teostanud.

Puna-armee ansambel pidi mäletatavasti järjekordselt Inglismaal esinema 1968 a., kuid Tshehhi invasiooni pärast öeldi siis nad esinemise ära. Kui teatavaks sai, et nad sel aastal Inglismaale tulevad, oli Briti parlamendis arupärimisi selle kohta, mille peale välisministeeriumist vastati, et aeg on edasi läinud.

Kui küsiti, mis siis Tshehhi osas muutunud, pidi Välisministeeriumi esindaja küll tunnistama, et "midagi". Sinna asi jäigi. Kuuldavasti seekordsel külaskäigul siiski Punaarmee ansamblil ei võimaldatud Albert Hallis esinemist nagu varematel kordadel. Nad esinevad inglise provintsi linnades ja Londoni südalinnast

Järg. lhk. 2

Hollandi suurleht kirjutas eesti noorte seisukohtadest

AMSTERDAM (EPL) — Hollandi suurim ajaleht "De Telegraaf" avaldas 31. märtsi lehes kolmandiku lehekülje suuruses reportaazhi eestlastest, kes hiljuti viibisid noortejuhtide kursusel Oldebroekis kohaliku rotary klubi kutsel. Ajalehe reporter Gerth van Zanten on isiklikult eestlasi külastanud ja tervet rida neist intervjueerinud, pilt artikli juures on võetud ajalehe fotograafi poolt Amsterdami Vabadusmonumendi ees, kui eestlased sinna sooritasid ekskursiooni.

Reporter algab Oldeboeki "Utrechts Buitcentrumisse", kus eestlased on paigutatud, jõudmisel kirjeldama esimest muljet: Vilma Belinfante-Saidlo, kursuse hollandi-eesti patroness, asetab just grammafonile Naan Põllu plaati eesti rahvalauludega. Grammafonikäsitseja elab Hollandis, Naan Põld, Hamburgis, kursusel on eestlasi Rootsist, Saksamaalt, Inglismaalt, USA-st — nad on pillutatud laiali kogu maailma. Autor tutvustab pr. Vilma Belinfante saatust — kuidas kodumaa uuesti venelaste kätte sattus ja eestlased pagulusse sunniti, kuidas ta siis õena ühes haiglas pärast sõda tuttavaks sai dr. Belinfantega, oma praeguse mehega, kes ta viis Hollandisse. Intervjueeritav on selgitanud, et kuigi ta nüüd on hollandlasega abielus ja elab Hollandis, peab ta oma kohuseks tegutseda eesti rahva ja oma kodumaa kasuks. Oldebroeki kursus on üks osa sellest tegevusest, andes noortele, kel puudub otsene kontakt kodumaaga, kontakti kaasmaalastest noortega ja eestlastega üldse. Siin sulavad Rootsi, Saksamaa, Hollandi, Inglismaa, USA jne noored ühte ja tunnevad ühtlust. Vilma Belinfante on edasi andnud informatsiooni Hollandis elunevate eestlaste kohta, kellede arvu ta hindab 150-le. Nad tunnevad end nii nagu pr. Belinfante poeg Peeter, kes ise viibis kursusel: "Talvel olen hollandlane, suvel Rootsis eestlaste hulgas tunnen aga end eestlasena..."

Reporter on edasi vestelnud 19-aastase Toomas Ojasooga Inglismaalt, kes on Exeteri üliõpilane.

Ta on seletanud, et ta [illegible] kahjuks ei ole üle elanud seda sensatsioonilist tunnet elada omal päriskodumaal. Ta tunneb ennast aga Inglismaal hästi, kuigi ta sellist kokkuhoidu ka kambavaimu, kui ta kohtab Oldebroekis eesti noorte juures, inglise noorte juures ei leia. Ta on mõistnud, et kodumaal on praegu ootuks teine maailm. Kodumaalt külla tulnud inimesed näit. on üllatunud, et Inglismaal tohib oponeerida peaministrile ja valitsusele. Vene okupatsioon on oma jäljed jätnud ka nendele, kes iseseisvuse on üle elanud.

Pikemalt on ajakirjanik vestelnud Eesti Päevalehe peatoimetaja Juhan Koklaga, kes on andnud ülevaate eestlaste ühiskondlikust organiseerumisest Rootsis ja mujal: oma koolid, kirjandus, ajalehed. Eestlased moodustavad omaette ühiskonna, kes teadlikult oma kultuuri säilitab. Ta on puudutanud ka tekkinud külastusi kodumaalt, kus aga paraku tavaliselt inimesi väljapääsu eelduseks on "pantvangi" mahajätmine perekonnaliikme näol, nii nagu Dubcek Türgisse saadikuks minnes pidi lapsed Prahasse maha jätma.

Juhan Kokla on reporterile tutvustanud ka Eesti ajalugu [illegible] okupatsioonidega. Vabadussõda, ise-

Järg. lhk. 2.

Hollandi suurim päevaleht "De Telegraaf" pildistas Oldebrocki kursuslasi nende külastusel Amsterdami Hollandi vabadusmonumendi ees.

EPL 15. aprillil 1970

Sissimõrvad

Lõuna-Ameerika on rikastanud maailma, milline kannatab lennukikaaperdamiste, ülikooliokupatsioonide, pommiatentaatide ja muude vasakekstreemsete leiutiste all, uue mõistega — poliitiliste inimröövidega, kus reeglina on ohvriteks teiste riikide diplomaadid, inimesed, kel üldse ei ole midagi ühist vastaval maal kehtiva korraga, kuid kes naudivad n.n. diplomaatilist immuniteeti. Immuniteeti, mis kaitseb neid rahvusvahelise tava järele vastava maa võimude ja seaduste ees, küll aga mitte roimarite ees. Kui nüüd poliitilised inimröövid on juba ulatunud kättemaksumõrvadeni, siis on selge, et tegemist on roimaritega tavalisest sordist, mitte aga vabadusvõitlejatega, kellidena nad end esitavad. On teada, et saksa suursaadiku von Spreti mõrvarid olid ka siin Rootsis peaaegu poliitiliseks pühakuks tunnistatud Che Guevara, endise Castro kaaslase, otsesed õpilased. Õpilased, kes tegutsevad loosungite all, et vägivallavalitsused ja diktatuurirezhiimid tulevad lõpetada, kuna humaansemad ja inimväärsemad elud Lõuna-Ameerika sõjaväeliste diktatuuride kukutamise teel.

Sissi ja partisanitegevuses on mõistetav, kui vägivaldsed aktsioonid tabavad vägivaldsete rezhiimide esindajaid, neid, kelle vastu otsene vabadusvõitlus käib. Kui aga külmaverelised mõrvad tabavad väljaspoolseisjaid, siis on õigustatud küsimus, kas võitlus üldse on ideeline.

Kas ilusad sõnad ja ideed ei ole ainult suitsukatteks nendele, kes püüavad ise võimule tulla, et siis omakorda vägivalda tarvitada. Kommunismile ei ole see vähemalt seninii olnud mingil viisil võõras tekitada kaunikõlaliste loosungitega illusioone uuest ja paremast elust, et siis "vabanenud" kiiresti suruda võibolla veel julmemasse ja inimväärsusetumasse ikestusse. Eesti rahvas on seda omal nahal üle elanud. Ja tähelepandav on see, et neid partisane, kes kommunistide endi vastu võitlevad, kujutatakse reeglina "alatute bandiitidena", kui aga näit. kommunistid sissiolukorras vägivalda tarvitavad, siis on see "heroiline vabadusvõitlus". Huvitav on näha, kuidas Moskva kujutab oma mõttekaaslaste diplomaadimõrvasid Ladina-Ameerikas.

Kahtlemata on Ladina-Ameerika rahvastel vaja kiiremat arengut, inimväärsemaid ja paremaid olusid, suuremat demokraatiat, feodalismi jäänuste likvideerimist. On aga raske ette kujutada, et metsikud vägivallateod sootuks süütute inimeste kallal suudaksid esile kutsuda maailma avalikus arvamises mingit sümpaatiat.

Vägivald sünnitab vägivalda. On selge, et von Spreti mõrvamine seab Ladina-Ameerika rezhiimid raske dilemma ette, kuidas edaspidi käituda. Guatemalas algas suur vangistamiste hoog sihiga maksta kätte süüdlastele ja nende sõpradele. Ka seal hukkub süütuid.

Sellepoolest võib uskuda, et diplomaadiküttimine sisside poolt jätkub ja ähvardused nende mõrvamiseks. Teadmises, et nüüd valitsused on sunnitud väljapressimistele järele andma, et mitte sattuda lepimatuisse konfliktidesse teiste riikidega. Valitsused katsuvad omakorda kaitsta diplomaate hambuni relvastatud eskortidega, muutes nad nii inimesteks, kes pidevalt peavad kartma oma elu eest ja on oma teenistuskohtade vangideks.

Kommunistlikud riigid on mitmeti "reformeerinud" rahvastevahelist läbikäimist ja diplomaatiat, m.h. muutes saatkonnad spionaazhikeskusteks. Nüüd on nende riikide ideoloogilised kaaslased tekitamas uut "röövlite ajastut", mis meenutab kauget keskaega nii võsa-, tänav- kui ka mereröövlitega. Juurde on tulnud õhuröövlid. Küsimus on, kuidas maailma rahvad pikemas perspektiivis suudavad seda olukorda välja kannatada ja kuidas suudetakse jalule seada inimeste julgeolek, kel sissidega ja nende võitlusega mingit tegemist ei ole. Tsiviilreisijad lennukites, inimesed tänavatel, diplomaadid võõrastel maadel jne. Seadusetus on levinenud läänemaailma ühiskondades, see kipub nüüd muutuma rahvusvaheliseks nähteks.

KLA

Hollandi suurleht

Algus lk. 1

seisvust ja iseseisvuse kaotust, *samuti eestlaste keelelist päritolu soomeugrilaste hulgast. Ta on jutustanud Ribbentrop-Molotovi pakti salaklauslitest,* mis andsid venelastele vabad käed Baltikumi vallutamiseks ja mille tulemusena sajad tuhanded eestlased langesid küüditamiste ja likvideerimiste ohvriks. Maailmal oli siis tuliseks sooviks Hitlerist vabaneda, kuigi keegi seda ei uskunud, et see võimalik oleks. Ometi kadus Hitler ja ta võitmatuna näiv võim maailmas. Sama võib ühel päeval juhtuda Kremli impeeriumiga.

Vähem optimist on vastustes olnud 19-aastane Ain Kompa Saksamaalt Augsburgist, kes on arvanud, et kuigi de jure iseseisev Eesti elab, ei ole de facto taasvabanemist nii pea ette näha. See on vallutatud ja türanniseeritud, täis tuubitud propagandaga. Kõik olulise otsustavad venelased. Eestlased seal peavad elama sootuks teisiti.

Viimasena on intervjueerija küsitlenud 23-aastast USA noort neiut Anu-Irja Parmingut, kes hetkel viibib tööl Saksamaal, olles ülikooli lõpetanud USA-s ja olnud stipendiaadiks Soomes. Ta on elanud suurema osa oma noorest elust Ameerikas, kuid tunneb siiski end enam kodus Euroopas, kuuluvana eesti rahva külge. Seepärast peab vajalikuks ükskord perekonna loomisel, et ta mees oleks eestlane.

KA UTRECHTI AJALEHT

Üle seitsme veeru ja poolel leheküljel tutvustab teine suur Hollandi ajaleht, "Utrechtsch Niewsblad" oma lugejaile eestlaste noortekokkutulekut Utrechti linnale kuuluvas noorte suvikodus Oldebroekis. Piltidel on ära toodud pr. Vilma Belinfante ja rotary-poolne koraldaja H. C. de Graaf, samuti pilt lõunalauast, kus esiplaanil istuvad Andres Muld, Anu Blunt, Leena Klemmer ja Peeter Belinfante. *Artiklis on üldiselt antud samad informatsioonid eestlaste ja nende saatuse kohta, mis esinevad "De Telegraafis".*

Vilma Belinfante on annud asjalikku informatsiooni nii Eestist, eestlastest kui ka Hollandi-eestlastest ning noortekursusest. Toodud on lause "Kuidas käsi käib" näitena eesti keelest.

Ajakirjanik on vestelnud veel Ants Luigega, 26-aastase õigusteaduse üliõpilasega Frankfurdist ja pärinud, kas ta õpingute lõpetamisel ei lähe tagasi Eestisse.

"Ei. Mitte enne kui see maa on taas vaba," on noor jurist ütlenud.

Edasi on küsitletud 16-aastast gümnaasiumiõpilast Pia Raudseppa Stockholmist ja Anu-Irja Parmingut USA-st, kes on vaimustatud olnud hõimumaast Soomest, kuigi see venelaste surve tõttu praegu sama vaba ei ole kui Holland.

Lühiteated Ameerikast

- **Riiklik aatomienergia komisjon** korraldas Nevada osariigis allmaaplahvatuse vesinikulaenguga, mille plahvatuse jõud võrdus 1,3 milj tonnile tri-nitro-toluoolile. Plahvatus purustas maakera koore ja tekitas 700-jalalise diameetriga kraateri.
- **Uues riigieelarves mis kehtima hakkab 11 juulist, on N Liidu ja üldse slaavi küsimuste uurimiseks senini kasutada olnud riiklik toetus 18 miljonilt dollarilt vähendatud 6 miljonile, mille tõttu uurimisasutised, eesotsas slaavi instituutidega Harvardi ja Columbia ülikoolides, ei saa enam endise ulatusega töötada.**
- **Riiklik aeronautika ja maailmaruumi asutis saatis ka N Liidu teadlastele kutse osa võtta Kuu pealt toodud kivide ja mulla uurimisest, millest praegu juba 16 maa teadlased osa võtavad. Juba varem saadetud esimesele kutsele ei ole N Liidust saadud vastust.**

Ardo Tarem
in memoriam

USA-st saabunud teateil on seal Salemi linnas Oregoni osariigis ootamatult surnud Eesti omaalikkusaja tuntud spordi- ja kehakasvatusala tegelane mag.rer.gymn. Ardo Tarem, endise nimega Artur Grünberg.

Ardo Tarem sündis Tartus 30. juulil 1898. aedniku pojana. Samas linnas sai ta ka algharidusc. Siirdus siis Kroonlinna jungade kooli raadioala õppima, samuti ka meremiinide tundmist. Revolutsioonipäevil oli ta üks Kroonlinna Eesti Seltsi asutajaid, tehes kaasa eestlaste suurmarsi Petrogradis. Saksa esimese okupatsiooni ajal saabus ta suuskadel üle Peipsi järve tagasi kodumaale. Vabadussõja alguses astus kadunu vabatahtlikuna merevägke, teenides hiljem suurtükilaeval "Tasuja" vanema raadiotelegrafistina, võttes osa mereoperatsioonidest Riia ja Luuga lahtedes. Pärast sõda lõpetas Tallinna kolledzhi, oli võimlemisõpetajaks Sõjakoolis, ja võimlemisinstruktoriks Sõjaväe spordikursustel. Saanud haridusministeeriumilt ja NMKÜ-lt stipendiumi, siirdus kadunu USA-sse, kus Springfieldi ülikoolis, Massachusetsi osariigis saavutas kehakasvatuse alal BA ja seejärele ka magistri kraadi. Tagasi kodumaal, kutsuti ta pedagoogiumi, seminari ja Westholmi gümnaasiumi õpetajaks. Õppetöö kõrval tegeles kadunu agaralt spordiga. Tema sulest ilmus spordi suurraamatus ujumise osa, Eesti Veespordi Liidule kirjutas ta "Kõik ujuma", Eesti Punase Risti kirjastusel ilmus temalt "Veteläästmise õpetus" jne. Teenete eest eesti ühiskondlikus elus oli kadunu dekoreeritud mitmete aumärkidega. Ta tegutses veel ka Noorte Kotkaste Tallinna maleva abipealikuna. Viimase sõja ajal päästis ta suure arvu noori lennuväe abiteenistuslasi sakslaste poolt rindele viimisest oma julguse ja korraldamise oskusega. Põgenikupõlves töötas ta Saksamaal rahvusvahelise NMKÜ (YMCA) juures, elades Geislingeni laagris. 1949 a. asus kadunu perekonnaga USA-sse ja siin sai ta elukohaks Salem, Oregoni osariigi pealinn. Seal omas ta ilusa maja, ujumisbasseini jne ja töötas NMKÜ abisekretärina kuni 1964 aastani, minnes siis pensionile. Ta oli agar sealse ümbruskonna tegelane, kuuludes Portlandi Eesti Seltsi aktiivsemate tegelaste hulka, olles peale selle tegev Võitlejate ühingus, kohalikus EELK Luterlikus koguduses jne. Ta oli ka innukas kalasportlane.

Ardo Taremit ei ole enam. Matus toimus neljapäeval 2. aprillil. s.a. USA-s. Leinama jäid abikaasa Leonore, tütred perekondadega ja korporatsioon Revelia pere, kelle ridadesse kadunu kuulus. Siin Rootsi karges põhjalas oleksime nii väga tahtnud Sinuga ühes olla, alatai abivalmis ja alati rõõmsameelne kaasvend Ardo Tarem! Puhka rahus kallis vennas, kuigi kaugel kodumaast, kuid vaba ja demokraatliku USA mullas!

LEONID LAID

Ernö Koch (vasakul) oma kunstnikust kolleegi August Mölderiga Minneapolises.

Lugeja kirjutab

Eneseleid Tallinnas?

V. a. EPL toimetus! — Meie poliitiline debatt paguluses elab juba pikemat aega üle põuapäevi. Iga lind laulab oma oksal, iga kord nädalas, kord kuus või neli korda aastas ilmuv ajaleht on valvel, et nende eksistentsi eestlaskonnas ei unustataks ja sisepoliitilisi puid-maid pole kah viimatisel aastakümnel olnud enam jagada. Valitsused ja valimiskogud magavad magusat und oma tegudest ja eestlaste elamise-olemise kohal hõngub õnnistav rahu. Sellepärast tundub nagu pahandava üllatusena, kui Meie Posti juhtkirjanik E.P. ja ajakirjanik Jüri Remmelgas õiendama kipuvad, kes mis ühel debatiõhtul öelnud ja valesti öeldi ajalehe veergudel edasi andnud. J. R. olevat 23. jaan. Välis-Eesti rezhiil toimunud eesti ajakirjanduse-küsimuste vaidlusõhtul avaldanud mõtet, et oleks vaja pidurdada ajakirjandust, mis õhutab suhtlemist kommunismiga, nagu näit. Mana. Sama on kirjutanud ka Välis-Eesti. J. Remmelgas omalt poolt teatab, et tema pole mingit meelsuse küsimust sel kujul, nagu Meie Post oma juhtkirjas kritiseerib ega ka Mana pidurdamist sellel koosolekul puudutanud. Meie Postil on aga Välis-Eesti tsitaat käepärast ja väidab vastupidist. Kuna koosoleku sõnavõtte kuuldavasti ei stenografeeritud, helilindistatud ega protokollitud, siis on kõrvalseisjal raske arvata, kellele õigus peaks jääma. J. Remmelgas on pahandatud, et Meie Post on temast teinud "poliitilise koertepüüdja".

J. Remmelgale tõkketuld andes on aga Meie Posti juhtkirjanik väga kenal ja arusaadaval viisil (vist ja tõesti *kogemata?*) teinud teatavaks oma poliitilised ja ideoloogilised koordinaadid, asudes Mana kaitsele ja kirjutades:

"Remmelgas näeb juba Manas kommunistlikku hädaohtu, kuna meie (s.t. Meie Posti toimetus — ridade kirjutaja selgitus ja sõrendus) selles ajakirjas näeme ühe teadliku osa eesti noorema generatsiooni eneseleidmise katsetusi."

Selle eesti noorema generatsiooni eneseleidmise katsetused on kestnud juba rida aastaid ja kõik need katsetused on lõppenud "enese leidmisega". Väliseestlastega Kultuurisidemete Arendamise Komitee poolt korraldatud ja rikkalikult kaetud banketilaua ääres Tallinnas hotell Palaces ja MVD "suhtlemise arendajate" käte vahel.

Mitme teise "teadliku" eneseleidmised pole veel lõppenud, kuna Välismaaga Sõpruse ja Kultuurisidemete Arendamise Eesti Ühingu poolt pakutavad edasi-tagasi priipiletid liinidel New York — Toronto — Stockholm — Helsingi — Tallinn kehtivad ka veel 1970 ja tõenäoliselt ka veel järgnevatel aastatel.

Lõpuks küsimus Meie Postile: miks suunduvad kõik "eneseleidmise katsetused" ikka Tallinna, okupantide rüppe?

T. Post

Huumorit

Ema kurdab sõbrannale: "Minu tütar saab juba 14 ja ma pean temaga hakkama arutama eluprobleeme. Kuidas oleks küll kõige taktilisem seda teha?"

"Lihtsalt simuleeri, nagu teaksid sa sama palju kui temagi."

*

Õpetaja seletab poisile koolis, et igaühel tuleb päeva jooksul sooritada vähemalt üks heategu. Pärast ettekannet ta küsib ühelt poisilt, kas ta on täna juba oma heateo sooritanud.

— Jah, vastab poiss. Kui ma hakkasin kooli tulema, nägin, kuidas üks mees jooksis bussipeatuse suunas, kust buss oli juba lahkumas. Kui ma poleks oma koera härrale peale ässitanud, poleks ta iialgi bussi peale jõudnud.

*

Helises telefon.

"Palun võta toru", ütles mees naisele. "Ja kui küsitakse mind siis ütle: "Mul on väga kahju, kuid mu meest ei ole kodus."

Naine võttis toru ja, veidi aega kuulanud ütles:

"Väga kahju, kuid mu mees on kodus..."

"Tont võtaks, ma ju hoiatasin sind!"

"Kallis", rahustas teda naine, "ei küsitud ju sind."

17-aastane suri autoõnnetusel

TORONTO (VE) — Torontos, Scarboro linnaosas, sai möödunud laupäeva öösel autoõnnetusel surma eesti noor 17-aastane Enn Tigane. Autos viibinud surmasaanu sõber 17-aastane Jaan Lee toimetati jalaluumurdega ja põrutusega haiglasse.

Õnnetus juhtus Lawrence Ave. East ja Scarborough Golf Club Road'i ristlemiskohal, kus vasanoorte auto hakkas tegema vasakut pööret. Eestlaste Volkswagen, mis kuulus Enn Tigase isale Endel Tigasele sai teiselt autolt küljepealt tugeva löögi, mille tulemusena väike auto purunes ja Enn Tigane sai pealuumurde, mille tagajärjel ta hiljem haiglas suri. Teises autos oli neli noort kes said kergemaid vigastusi.

Enn Tigane ja Jaan Lee käisid Peetri koguduses leeris ning oleksid tulnud maikuu algul õnnistamisele. Surmasaanu käis Northern Secondary School'is 11 klassis ning kuulus skaudina Lembitu lipkonda. Teda jäid leinama vanemad, kaks noorematt õde ja vanavanemad. Kirstupanek toimub eeloleval reedel, 10. aprillil kell 8 õhtul Peetri kirikus ja matusetalitus samas laupäeval kell 10 hommikul.

OLLI veste:
Ametikummitus

Kantseleiülem Momanderile juhtus ühel päeval ebameeldiv, kuid paratamatu lugu. Ta suri.

Järgmisel päeval ilmus Momander kantseleisse ja asus oma ametiülesandeid täitma. Just nagu poleks midagi juhtunud.

Tema kaasametnike meelest oli olukord üsnagi piinlik. Momander oli eelmisel päeval tõestatavalt ja täiesti loomulikul teel surnud. Aga ilmselt ei paistnud ta seda teadvat.

Mida teha? Kahtlemata oli väga küsitav, kas surnul on õigust ametiülesandeid täita. Kas surnu poolt pärast surma allakirjutatud dokumente saab kehtivaks lugeda? Sellest asjaolust võib tekkida kahetsusväärseid juriidilisi komplikatsioone, mille autoriteetsus on interrogatiivne, isegi otseselt negatiivne.

Kuna kantseleiülem Momander ise ei paistnud oma surmast ja sellest tulenevatest kohustustest ja käitumisnormidest teadlik olevat, pidid kaasametnikud paratamatult juhtima tema tähelepanu sellele tõsiasjale.

Ülesanne oli väga delikaatne.

Lõpuks nõustus kantseleisekretär oma ülema, kantseleinõunik Momanderi kabinetti minema, et talle võimalikult peenetundeliselt teatavaks teha, et tema, nimelt kantseleinõunik Momander, on surnud.

"Vabandust," ütles kantseleisekretär, "vabandust, et tülitan, aga ma tulin ainult töökaaslaste ja isiklikult enda nimel avaldama siirast kaastunnet härra kantseleinõunikku tabanud... hm... raske kaotuse puhul."

"Tänan. Mõtlete vist äsja asetleidnud surmajuhtumit?"

"Jah. Järelikult härra kantseleinõunik juba teab?"

"Seda küll, teataval määral küll, sest juhtum puudutab üsna lähedalt mind ennast. Lugesin seda tänastest ajalehtedest. Väga kaunid ja sümpatiseerivad arvamusavaldused minu tagasihoidliku elutöö kohta. Päris üllatav. Suremine on kahtlemata parim moodus tunnustuse võitmiseks."

"Niisiis on härra kantseleinõunik praegu ka enda arvates täiesti surnud?"

"Kõik faktid viitavad sellele."

"Vabandust, aga mele ei saa päriselt aru, kuidas härra kantseleinõunik sellest... sellest kurvast perekondlikust kaotusest hoolimata ikka veel peab... peab võimalikuks pühenduda ametikohuste täitmisele, otsekui polekski midagi juhtunud?"

"Kuidas te võite niivõrd küsida? Te teate ju väga hästi, et meil esineb pidevalt meie ametialasesse tegevusse puutuvaid asju, mida me niihästi ajalehtede vahendusel kui ka muidu täielikult teame, kuid mille puhul ei saa kõne allagi tulla, et me vastava käsitlusviisi omaks võtaksime, enne kui asi pole meile ametliku ringkirjaga teatavaks tehtud. Minu surm on fakt. Aga ametiisikuna ei saa ma seda asjaolu oma ametialases töös mingil määrel arvesse võtta, enne kui ma pole ametliku ringkirjaga saanud selle kohta ametlikku teadet."

Niisiis oodati ametlikku ringkirja. Ja kantselei oli nagu surnud.

Uuh.

Ernö Koch suri USA-s

NEW YORK (EPL) — St. Lousis, Missouris USA-s suri 1. aprillil kunstnik Ernö Koch 73. a. vanuses. Ta oli sündinud ungarlane, kuid elas 15 aastat Eestis ja pidas ennast eestlaseks. Ta oli abielus praost Kapi tütrega.

SAJA AASTA...

Algus lk. 1

63 km pikkune Sonda-Mustvee kitsarööpmeline (1926), 96 km pikkune Rapla-Virtsu tee (1931) ja rida teisi lühemaid liine. Aastal 1939 oli Eestis laiarööpmelisi peateid 772 km ning 460 km jaamateid ja mitmesuguseid kõrvalteid, kokku 1232 km laiarööpmelisi raudteid, ja 909 km kitsatööpmelisi teid (neist 675 km peateid).

Raudteede veerevas koosseisus oli 1939. aastal 195 vedurit, 22 mootorsõidukit, 523 reisivagunnit ja 5633 kaubavagunit. Raudtee teenistuses oli 1939. aastal 5044 ametnikku ja 3363 töölist. Praegu olevat Eestis kasutatava raudtee ekspluatatsiooniline pikkus ainult 1294 km (1967 veel — 1405 km).

Lenini-bankett Torontos muutus demonstratsiooniks

TORONTO (VE) — Kanada — N. Liidu sõprusühingu poolt möödunud reedel Torontos korraldatud Lenini 100. sünnipäeva tähistamise bankett kujunes mürgliks ja üheks suuremaks kommunismivastaseks demonstratsiooniks, mis Kanadas viimasel ajal toimunud. Kui kutsutud külalised, nende hulgas N. Liidu ja Tshehhoslovakkia saadikud Ottawast, hakkasid kogunema Eglintoni tänaval asuvasse banketisaali, kus pidulik mälestsõhtu oli kavandatud, ümbritses hoonet mitusada demonstranti, peamiselt Toronto ülikoolide ukraina üliõpilasklubi liikmed.

Demonstrantide hulgas oli ka mõnekümne eestlase ümber. Saabuvad külalised võeti vastu kommunismivastaste loosungitega ja põlastushüüetega. Demonstrantide ja Leninit austama tulnud isikute vahel puhkesid ägedad sõnavalingud ja peatselt hakkasid lendama ka munad. Umbes 30-el demonstrandil olid muretsetud piletid peosaali sisse pääsemiseks ja kui seal hakati jooma Lenini terviseks, siis valasid nad oma tervisejoogi lauale ja hüüdsid "Surm mõrvaritele" ja "Vabastage orjastatud ohvrid." Puhkes kähmlus ja suur mürgel. Parempoolsesse organisatsiooni Edmund Burke Society kuuluvad demonstrandid paiskasid ümber laudu koos toitudega ning tekkis terve rida rusikalahinguid. Abijõudusid kohale toonud politsei õnnestus siiski lõpuks korda jalule seada. Eestlastest demonstrantide andmetel võttis peosaalis toimunud aktsioonist osa ka neli eestlast.

Meeleavaldus Londonis

Algus lk. 1

eemal Wimbledonis. Protesti korraldajad loobusid kontserti ennast häirimast, aga tulid tõhusale valeprogrammide ideele.

KOMMUNISMIVASTANE RONGKAIK

Möödunud pühapäeval korraldas inglise Demokraatlik Allianss rongkäigu ja kõnekoosoleku Hyde Parki vaba sõna nurgas. Üritusest võtsid osa ka pagulasrahvaste esindused — eestlased olid välja oma lipuga. Kommunistlikud vastudemonstrandid püüsid välja tulla Mao portreega, kuid see kadus peatselt.

Rongikäiguks koguneti Albert Halli ette. Sellest võtsid osa inglise üliõpilasesindused mitmelt poolt Inglismaalt, Lõuna-Vietnami sõprusühing ja lõuna-vietnamlased, Zansibari esindajad kui ka Rootsi Demokraatliku Alliansi esindajad.

Päikesepaistelise ilmaga oli väljas palju jalutajaid, kes jälgisid rongikäiku ja tegid fotosid. Albert Hallist liiguti Victori Str. Lõuna Vietnami saatkonna juurde, kus anti üle tunnustav kiri Lõuna-Vietnami saadikule 3-me liikmelise delegatsiooni poolt, kuhu kuulus ka Eesti esindaja. Sealt siirdus rongikäik N. Vene saatkonna eest mööda loosungeid hüüdes "Russia out — freedom in" ja "Long live South Vietnam". N. Vene saatkonnale anti delegatsiooni poolt üle protestinoot.

Loosungite saatel marsiti Hyde Park Cornerisse kõnekoosolekuks. Seal segunes koosolejate üks inglise vasakpoolne grupp, hakates hüüdma Põhja-Vietnami pooldavaid loosungeid. Neile vastati jõulisemate hüüetega "Russia out — freedom in" ja "Long live South Vietnam" kui ka üksikhüüetega "Red fashists".

Politsei pidas korda ja oli rohkearvuliselt vähemuses oleva kommunistliku grupi ja antikommunistide vahel, et ei läheks käsitsi kakelsuseks, mida ka ei juhtunud.

Rootsi esindaja oma sõnavõtus märkis inglise peaminister Wilsoni tugevamat kommunismivastast hoiakut, mõistes hukka Rootsi peaministri Palme nõrka ja järeleandlikku hoiakut kommunismi suhtes.

Pagulaste esindaja toimetaja Josten valgustas Tshehhi olukorda ja mõistis hukka muide ka Punaarmee koori järjekordset külaskäiku Inglismaale.

Inglise parlamendiliige Davidson märkis, et täna nägime teist rongikäiku, kui oleme harjunud nägema.

See oli vabadust ja demokraatlikku korda pooldav rongikäik, mitte anarhistlike noorte korda lõhkuda tahtev rongikäik. Inimestel avanevad ikka enam ja enam silmad N. Vene kommunismi suhtes ja kommunismivastaste read tihenevad.

"VENELASED VÄLJA BALTI RIIKIDEST!"

Esmapäeva õhtul, enne Punaarmee koori kontserdi algust Wimbledoni teatris, korraldas Ida- ja Kesk-Euroopa Sidegrupp lisaks nn. "valekavade" jagamisele veel suure demonstratsiooni, millest võtsid osa 15 pagulasrahvaste delegatsiooni 30-ne loosungiga. Ühel loosungil oli ludega Punaarmee Eesti invasiooni aasta "Estonia" 1940" ja teisel "Russians get out of the Baltic States" (venelased välja Baltikumist).

Tshehhidel aga oli teatri sissekäigu ette asetatud kirst, mille üle kaks rahvariides tshehhi noort hoidsid mustal põhjal valgete tähtedega kirjutatud loosungit "Russians get out of Prague." Kell 7.30 avanes kirst ja sellest astus välja naiu, kellel oli üle rinna kinnitatud plakat kirjaga "Freedom never dies." (Vabadus ei sure kunagi).

Kohalik elu

GÖTEBORG

E. Maja peakoosolek

Koosolek toimub pühapäeval, 19. aprillil kl. 16.00 Eesti Majas, Drottninggatan 27. Päevakorras muuhulgas 1969. a. aruande kinnitamine, valimised ja ka aktsiakapitali suurendamine. Peakoosolekust osavõtjate registreerimine algab alates kl. 15.00.

JUHATUS

GÖTEBORG

Traditsiooniline Maipidu

Göteborgi Eesti Maja Klubi korraldab reedel, 1. mail algusega kl. 19.00 traditsioonilise Maipidu Eesti Majas. Rikkalik külm laud, päevakohane eeskava, tants ja loterii. Osavõtust teatada hr. Oskar Pärnale tel. 27 36 42. Osavõtumaks 20:,. Teretulemast!

JUHATUS

Kuritegevuse kasv Ameerikas

NEW YORK (VES) — Kuritegevus USA-s viimase 10 aasta jooksul kasvanud 131 prots., rahvaarv aga samal ajal 13 prots. Mõrvamisi oli 1960. a. 9 000, 1969. a. 14 900 (tõus 66 prots.). Vägistamisi oli 1960. a. 16 860, 1969. a. 36 300, tõus seega 115 prots. Sissemurdmisi oli 1960. a. 107 390, 1939. a. 301 000, tõus 180 prots. Röövkallaletunge oli 1960. a. 152 000, 1969. a. 307 800 — tõus 103 prots.

Ametivõimude arvates 75 prots röövimistest ja sissemurdmistest teostatakse uimastusmürkide kasutajate poolt. **Kuna USA seadused kuritegevuse kohta on liiga liberaalsed, saab kurjategijatest karistada ainult umbes 5 prots. Kautsjoni vastu saavad sageli vabaks enne kohtuistungit isegi raskekaliibrilised mõrvarid ja ka siis, kui nendel on juba pikk kriminaalne minevik. Kurjategijail, kellel pole raha, antakse tasuta advokaat ja nad võivad riigi kulul edasi kaevata. Umbes 30 prots. kurjategijatest, kuigi süüdi mõistetud, pääseb vabadusse põhjusel, et juurdlusel politsei ei toiminud täpselt seaduse eeskirjade järele! Umbes 45 prots. röövijatest ja sissemurdjatest on alaealised, peamiselt uimastusmürkde tarvitajad. Need tunnevad peagu juba kõik täpselt seaduseeskirju. Nad teavad oma konstitutsioonilisi õigusi, arreteerimise eeskirju ja nad võivad politseinikele jutustada terve raamatutäie seadusi selle kohta, kuidas alaealistega kriminaaljuhtudel käituda. Kui nad lõppeks viiakse kohtu ette, saavad nad rõhuvas enamuses tingimisi karistuse põhjendusel, et süüalune pole veel teadlik ühiskonna reeglitest...**

SVD-artikkel EUS-juubelist

10 aprilli Svenska Dagbladet avaldas Jüri Poska sulest artikli, mis puudutas Eesti üliõpilaste Seltsi 100-aastast juubelit ning Tartu ülikooli saatust läbi aegade, rõhutades rootsi asutajate talupojasõbralikku vaimu. Jüri Poska jutustab ka EÜS-i kuulunud eesti riigitegelaste hävitamisest okupantide poolt.

Sama päeva Dagens Nyheteris ilmus vaidlusartikkel Andres Küngilt, kes selgitab selles lapi vähemuse ebaõiglast olukorda.

Leinateateid

†

Ernst Munak'ut

mälestavad

SCANIA eestlased

V. KURM
A. LEVISTO
P. KRUUSMAGI
A. KRUUSVALL
E. JOHANSSON
V. SAARTOCK
K. PUTTING
H. TARTU
E. TIITS
M. PAULICS
R. ÜPER
E. TUVISALU
I. VARIK
A. PILT
M. PRALITS
I. SELG
H. AVASALU
O. SELG
J. RISTIKIVI
A. HÄNNI
A. SEO
V. ALTMÄE
J. MURRE

---

†

Armast

Ernst Munak'it

mälestavad

PRIDO PARBO
perekonnaga
ARVO LEVISTO
abikaasaga
ARNOLD VIRNALT
perekonnaga
VOLD. LINDSTRÖM
perekonnaga

---

†

Head, unustamata kallist

Olga Kao'd

mälestab sügavas kurbuses

JUHAN KULA perega

---

†

Kallist sugulast

Marta Sergo't

leinab kurbuses

JOONAS KOOLMEISTER
abikaasaga